

Kas tõesti Valge Daam? Huvilised said endast lasta teha meeleolukaid pilte retrofotograaf Mats Õuna juures.

tutvustamiseks räägib Gerli, et nende perekonnas on kõigil käsitööpistik, mõlemad vennad õpivad ehteja sepakunsti, vanem õde koob palju Haapsalu pitsilisi asju ja ema peamiselt kampsuneid. Ise hakkas ta sülle kuduma põhikooli lõpus, kui koolis oli tarvis kududa pitsiline töö. Selleks valiski ta Haapsalu salli. Põhikooli lõpetamiseks sai ta õelt kingiks Siiri Reimanni ja Aime Edasi raamatu “Haapsalu sall”. Eks sealt see huvi süvenes.

Enese proovilepanek

“Haapsalu sülle olen kudunud päris mitu, peamiselt kingituseks headele sõpradele. Mõned sallid olen kudunud selleks, et katsetada mõnda uut mustrit või lõnga. Kudumine oli esialgu hobi ja tegin sülle kinimiseks. Hiljem olen mõned sallid teinud selle mõttega, et ehk keegi soovib osta, ja paar tükki olen juba ka müünud.

Lõpetasin just keskkooli, edasi si elupaane veel paika pannud ei ole, kuid kindlasti koon hobi korras nii palju, kui võimalust on,” jutustab võitja oma plaanidest.

Kuigi kudumisvõistluse kolm parimat olid väga noored, teab Gerli rääkida, et noorte hulgas hetkel käsitöö väga populaarne ei ole – vähemasti mitte tema tutvusringkonnas. Samas on näha, et käsitööd hinnatakse üha enam, nii te-

gijate enda kui ka ostjate või niisama imetlejate poolt.

Gerli arvates tundus sel aastal muster võrreldes eelmise aastaga üsna lihtne. Eelmisel aastal ei olnud ta mõnda vajaminevat töövõtet varem näinudki, veel vähem seda kudunud. “Selle aasta eesmärk oli mul tööproov õigeks ajaks lõpetada. Kuna väga palju nuputamist mustriaga polnud, siis jõudsingi etteantud ajaks valmis. Kõige rohkem meeldiski mulle end uue mustriaga proovile panna,” räägib Gerli.

Ja loomulikult on sallipäeval oluline kogu see melu. Hea on näha nii palju sallikudujaid korraga ühes paigas, see näitab, et tegemist on elava traditsiooniga. Igal aastal näeb jälle kedagi ringi jalutamas salliga, mille mustrit kuskil varem näinud polegi. “Selle aasta meeldejäävaim osa oli Helga Rüütli raamatu esitlus vastavatud sallimuuseumi uutes ruumides ja loomulikult uus raamat ise,” meenutab Gerli pitsipäeva ereda- maid hetki.

Pitside kompetentsikeskus

“Karja tänav 25 asuv hoone on käsitööselti arvates kõige sobilikum nii käsitööselti enda tegevuse kui ka pitside eksponeerimise seisukohast. Eesmärk ei ole leida seltsile uusi kooskäimiseruume, vaid panna üks maja elama nii, et sellest tekiks Haapsalu tõmbenumber ning hoonest saaks Haapsalu pitside kompetentsikeskus.

Loomulikult vajab maja investeeringuid nii küttesüsteemi kui ka sisekujundusse. Aga Haapsalu pitsid on väärt lugupidavat suhtumist ning on ju meie teha, kui väärikalt me neid eksponeerime.

Maailmas on sellised käsitööräitedid kõrgelt hinnatud. Nii on ka Haapsalul suurepärase võimalus omale taas pitsilinna kuulsus saada. Et seda teha, on vaja paljude inimeste ja ka omavalitsuse tuge, sest Haapsalu sallid-rätid ei ole ainult Haapsalu käsitööselti rõõm ja mure,” räägib käsitööselti eestvedaja Mirje Sims. Meie südametunnistuse asi on need oskused, mis meile on pärandatud, ka tulevastele põlvedele edasi anda.

Pitsipäeva võib kõhklemata lugeda käsitöösündmuse eliiti kuuluvaks. Igal aastal pakutakse midagi uut, et need, kes on harjunud käima, ei peaks pettuma, ning uued külalisedki vaimustuvad pitsidest.

Tahtmatult pealtkuuldud vestluses arutasid kaks daami: “Võimas, tõeliselt vahva päev! Siin on nii palju erinevaid tegevusi ning kõik ei ole ainult käsitööle suunatud. Poleks uskunudki, et siin nii huvitav võib olla.” – “No ja sina ei tahtnud veel kaasa tulla, ma ju ütlesin, et siin saab lustida. Ütlesin ju et, see pole mingi tavaline käsitöölaad.”

Tuleval aastal toimub pitsipäev 10. augustil. Loodame, et siis pidutseme juba pitsikeskuses.

PILLE HERMANN

Kudumisvõistluse võitjad. I koht Gerli Paju (paremal), II koht Anželika Lauri (vasakul), III koht Kaidi-Kätlyn Reimann (keskel).